

tietää olevansa epäedullisessa asemassa niin kauan kuin hän oppii englannin kielen, amerikalaiset tavat, raditsionit y. m. s. Hän tahtoo kehittää kaikki itsessään olevat kyvyt, mutta hän kuitenkin haluaa ne kehittää itsellensä, omaksi hyväksensä, eikä jonkun työnantajan eduksi, joka voisi saada enemmän voittoa hänen selkänahastansa. Hän tahtoo oppia tuntemaan amerikalaiset olosuhteet todellina, eikä työnantajain käsityksien mukaisina.

Jos hän on kotoisin teollisuusmaasta, niin silloin hän myöskin tietää, että uniossa on voima. Ja hän haluaa saada selville, kuinka hän voisi perehtyä ensikädessä tämän maan unioihin. Kuinka näitä on ensimmäiseksi tutkittava? Kuinka voi saada todellisia tietoja työväenliikkeestä, jotta niiden perusteella voi ymmärtäväisesti valita paikkansa siinä ja suorittaa osansa tässä työssä olosuhteiden parantamiseksi, työssä, mistä itse voisi niittää toimintansa hedelmät.

Näin tehtyänsä hän huomaa, että sopivimpia paikkoja ovat unioiden ylläpitämät koulut. Jos hänellä on riittävästi aikaa ja välttämättömästi tar-

vittava rahamäärä, hän voi mennä johonkin työväenopistoon. Työväen-Opisto on vanhin näistä laitoksista tässä maassa. Kuusitoista vuotta se on ollut toiminnassa, kasvattanut Yhdysvalloissa ja ulkomaila syntynyttä työväestöä.

Luokkatietoiselle, idealistiselle siirtolaiselle Työväen-Opisto on sopivin paikka. Siellä hän tapaa itsensä kaltaisia sekä luonteisia työläisiä. Siellä hän voi saada todellisen kuvan Amerikan teollisesta sekä yhteiskunnallisesta rakenteesta samalla kertaa kuin hän oppii englannin kieltä. Hän voi maksaa koulukustannuksensa helposti, sillä mainitut kustannukset viisi kuukautta kestäneeltä kurssilta, marrask. 15 päivästä huhtikuun 15 päivään, ovat pienemmät kuin mitä huonoimmassa oloissa pitäisi kaupungissa maksaa.

Ja samaan aikaan, mikä onkin huomioonotettava asia, kun hänellä on mahdollisuus parantaa yksilöllistä asemaansa, hän kasvattaa itsensä sopivammaksi paikallensa taistelussa työväenluokan vapauttamisen puolesta.

SAMUEL GOMPERS

SAMUEL Gompers'in kuoltua muutama kuukausi sitten, oli maa tulvillaan artikkeleita "suuresta työväenjohtajasta", mutta enimmäkseen eivät sanottavasti osoittaneet missä hänen "suuruutensa" ilmeni, se on, ellei myönnä että suuruus ilmenee siinä että on syntynyt köyhistä juutalaisvanhemmista Lontoossa, Englannissa, on lapsuusvuosina tullut siirtolaisena Yhdysvaltoihin, on työskennellyt sikaarin tekijänä ja että on kiivennyt ylös ammattiuunionismin virkaportaita.

Hyvin useat ovat kulkeneet samaa tietä tulematta suureksi ja niin ollen hänen suuruutensa ei voi aiheutua niistä selkoista. Hänen olonsa 44 vuotta A. F. of L. presidenttinä osoittaa kuitenkin jonkun verran erikoista kykyä, vaikka ei selitä missä tämä kyvykkyys ilmeni.

Tarkempi tutkiskelu ilmaisee kaksi piirrettä, jotka ovat aiheuttaneet enimmäkseen ellei kaikkea Gompers'in mainetta. Hänessä ilmeni kaksi ominaisuutta jotka kohottivat hänet maan ammattityöväestön johtajaksi.

Yksi niistä oli ahdas, lyhytnäköinen ammattitietämys. Näkökanta, jonka mukaan sai huolehtia vain omasta pikkuisesta itsestään, välittämättä muista. Kamppailkoot sekatyöläiset ja ammattitaidottomat alhaalla liejussa, kunhan vaan minä ammatilaisena voin pitää puoleni, hittoako minä välitän.

Toinen ominaisuus oli itsepintaisuus ja taito säilyttää ja levittää sitä näkökantaa. Kyky sulkea silmänsä niille muutoksille jotka päivä päivältä tekevät ammatin toisensa jälkeen vanhentuneeksi. Taipumus antaa niiden ammattien mennä menojaan, jotka teollinen kehitys tuhoaa ja pitää silmillä vain sitä, että ne eivät vedä mukanaan muuta kuin ne mitä ei voi auttaa.

Senluontoinen ahdas ja lyhytnäköinen menettelytapa saattaa kestää jonkun aikaa, vieläpä tuottaa parempia tilapäisiä tuloksiakin kuin laajakantoinen, kauvemmastähtävä menettelytapa, mutta pitkän päälle se johtaa häviöön. Samuel Gompers oli onnekas saavuttaessaan pitkän iän ja ollen samalla syntynyt niin aikaiseen ettei elänyt kauemmin sitä menettelytapaa jonka puhemiehenä hän esiintyi.

—Kristen Svanum